

Q. D. B. V.

Uotiescunque Lipsienses Athenas memoria repeto; (re-
peto autem quam sæpissime,) toties TUI, *Amicorum*
Ocelle, recordatio animum suavissima lætitia demulcet.
Quippe eum TE expertus fui amicum, quos præ-
temporis furibus eligendos prudentiæ dictamen sva-
det; nunquam nisi doctior & melior abs TE disce-
dens. Neque locorum, quæ utrumque nostrum
nunc tenent, distantia, animorum nostrorum conjunctionem hæc
dissolvit, crebrioribus literis compensantibus, quam locorum intervalla ne-
gant, confabulationem. Quem mutuum amorem nostrum publicis hisce
literis eam ob causam commemoro, ut TIBI pariter pro TUO in me
affectu decentissimas grates persolvam, publicis laudibus eundem tollens;
atque TE ad continuandum erga me favorem, qua par est animi observantia
invitem. Hinc etiam absque ullo negotio TIBI persuadere poteris, me
non sine insigni mentis lætitia percepisse nuncium, TE ad *Concionatoris*
& Catechetæ munus in Æde D. Petro Lipsiæ sacrata obeundum, haud ita pri-
dem vocatum esse. Nequeo celare gaudium, quo pectus meum affluit.
Perumpat præcordia: præsentis literæ sint illius interpretes! Video per
TE non minus officium exornatum, quam TE per acceptum munus de-
coratum. Utrumque lætandi materiam mihi præbet. Accedit, *summe*
reverendum Parentem TUUM, ternaria lætitia in unius anni spatio per-
fundi, cum præter *binas filias optime elocatas*, TE filium, quem unicum
eumque optimum habet, ordinibus sacris exornari, iisque instructum sugge-
stum sacrum ascendere nunc videat. Felicissimam sane paterni gaudii tria-
da, quam *summe reverendo Parenti TUO* mecum gratulabitur quisque,
qui preces *Ejus* ardentissimas, vigilias insomnes, ac indefessas curas, quibus
intemeratæ Ecclesiæ Evangelicæ, in primis, quæ Christo Lipsiæ colligitur
prospicit, æqua mentis trutina expendit. Dubius certe hæreo, utrum TI-
BI de *Patris TUI* pietate, doctrina & solertia, an *Parenti TUO* de

TUA

) 2

